

РЕЦЕНЗИЯ

на доц. д-р Марио Маринов

Катедра Социология, ЮЗУ „Неофит Рилски“

член на Научно жури по заповед на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“
№1508 от 14.07.2026 г. на основание Закона за развитие на академичния
състав в Република България

за дисертация на **АНДАЛОУ АВРААМ ТАКАЛА**

ПРЕСТЪПНОСТТА СРЕД ЕТИОПСКИТЕ ЕВРЕИ В ИЗРАЕЛ

За присъждане на ОНС „Доктор“,
Професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата,
Докторска програма Социология,
ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград
Научен ръководител: доц. д-р Петрана Стойкова

Андалоу Авраам Такала е завършил бакалавърска програма по „История на еврейския народ и Близкия изток“ в Университета Бен-Гурион на Нагев, Израел (2003–2005 г.) и магистърска програма по „Съвременни блискоизточни изследвания“ в Университета на Тел Авив, Израел (2006–2007 г.).

От 2023 до 2026 г. е докторант на самостоятелна подготовка в Катедра „Социология“, Философски факултет на Югозападния университет „Неофит Рилски“ – Благоевград. Изпълнил е всички изисквания и дейности в Индивидуалния му работен план и е отчислен с право на защита.

Такала имигрира от Етиопия в Израел през 1984 г. като част от операция „Мойсей“. Служил е като войник и офицер в израелската гранична полиция от 1999 до 2002 г. От 2002 до 2025 г. работи като полицаи в израелската полиция, където участва в командни, оперативни и бойни операции. Доброволец е към организацията с нестопанска цел „Olim Veuyachad“ („Имигрираме заедно“), която подкрепя млади израелци от етиопски произход при интеграцията им на пазара на труда в Израел. Като част от

доброволческата му дейност служи като ментор на младежи и води курс по финансово образование, който има за цел да подобри финансовата грамотност сред младежите от етиопски произход.

Изброените данни за професионалното развитие и трудовия път на Андалоу Авраам Такала са доказателство, че той има пряко отношение и опит по темата на дисертацията: той самият е етиопски евреин, емигрирал в Израел, работил е пряко с представители на изследваната група и познава в детайли нейните специфични особености. Всичко това има връзка с високата му лична компетентност по темата на разработената от него докторска дисертация.

Представената докторска дисертация е разработена в общ обем от 372 страници, които включват 77 фигури. Цитираната литература обхваща 578 заглавия на иврит, английски и български език. Основният текст на дисертацията е 324 страници. Дисертацията се състои от увод, три глави, заключение, приложение и списък с литература.

Престъпността е едно от най-значимите предизвикателства пред съвременните общества. Социологически тя се отразява не само в преки последствия, но и в това как тя влияе върху социалната структура, чувството за лична сигурност и икономическата и политическата стабилност на обществото. Дисертацията на Такала изследва взаимоотношения между етиопските израелски младежи на възраст 14-18 години и израелската полиция, като се набляга на последиците от тези взаимоотношения върху развитието на тяхната идентичност и интеграцията им в израелското общество.

Прави се историческа ретроспекция на възприятието за престъпност. Преходът към модерната епоха се характеризира с промени във възприятието за престъпност. В модерната национална държава тя е нарушение срещу държавния суверенитет и социалния ред.

Емил Дюркем полага основите на социологическото разбиране за престъпност. Той разглежда престъпността като „нормално“ явление, съществуващо във всяко общество, изпълняващо важни социални функции. Дюркем развива концепцията за аномия, описвайки състояние на ерозия на социалните норми, водещо до повишено престъпно поведение.

Разглеждат се също Мъртън, Фройд, Айхорн.

Такала прави ретроспекция на израелската полиция, която в началото наследяваща британската структура и е съставена предимно от европейски имигранти. Имиграцията от бившия Съветски съюз през 90-те години на 20 век поставя нови предизвикателства. Около един милион имигранти пристигат в Израел и макар повечето да се интегрират успешно, се развива сложна организирана престъпност. Престъпни организации, основани на международни връзки, се занимават с трафик на хора, незаконен хазарт, изнудване и пране на пари. Полицията се адаптира бързо със създаване на специални звена с рускоезични служители и се развито международно сътрудничество за борба с трансграничната престъпност.

Статистически данни показват, че арабското общество в Израел съставлява 20% от населението, но то е замесено в 60% от случаите на убийства в страната. Традиционната кланова структура, социалният кодекс на мълчание и предпочитанието за разрешаване на конфликти в рамките на общността създават значителни пречки пред правоприлагането. Прецедентни решения по въпроси на полигамията, убийства на честта и спорове за земя отразяват усилията за създаване на културно чувствителна правна система.

През последните години предизвикателствата се засилват с развитието на киберпрестъпността, тероризма на самотните вълци и влиянието на социалните медии.

В рамките на тази сложна структура, случаят с етиопските евреи е уникален. Етиопската общност е поддържала еврейската традиция в продължение на хиляди години, докато се е справяла с географска изолация, религиозно преследване и тежки условия на живот. Копнежът по Йерусалим и стремежът да имигрират в Израел са представлявали централен компонент на тяхната идентичност, виждайки Израел като „Златен Йерусалим“ – идеално място, където най-накрая биха могли напълно да реализират своя юдаизъм. Преходът от традиционно селско общество към съвременната градска реалност е предизвикателство при усвояването на етиопските имигранти. Дълбоката културна пропаст засяга всички аспекти на живота. Традиционната семейна структура е подкопана, когато децата, които усвояват иврит по-бързо, стават посредници между родителите си и израелския елит. Резултатът е сложна криза на идентичността, особено сред по-младото поколение, разкъсвано между светове. Особено сложни са

отношенията с израелската полиция. За разлика от други имигрантски групи, където културните и социалните различия са основна пречка, в случая с етиопските имигранти расата изпъква като съществен компонент. Докато второто поколение имигранти от Северна Африка или Съветския съюз успява да се интегрират в израелското общество по начин, който значително намалява напрежението с правоприлагащите органи, етиопските имигранти продължават да се сблъскват с дискриминация и стереотипи дори във второто и третото поколение.

Тази празнина е особено забележима в поведението на полицията. Етиопско-израелските младежи продължават да се сблъскват със свръхполицейски контрол и дискриминационно отношение, дори когато се интегрират в израелското общество културно и икономически. Явления като чести забавяния и проверки, прекомерна употреба на сила и произволни арести продължават да бъдат част от ежедневноста на етиопско-израелските младежи, дори когато са родени и израснали в Израел, говорят свободно иврит и служат в армията.

Тази разлика се подчертава допълнително при сравняване на социалната мобилност между различните групи.

Цел на изследването е да бъдат задълбочено изследвани и анализирани взаимоотношенията между израелската полиция и етиопските израелци, като се набляга на етиопската израелска младеж на възраст 14-18 години, като се фокусира върху това как срещите с полицията влияят върху възприятието на етиопската израелска младеж върху нейната идентичност и принадлежност, както и върху разбирането на структурните и институционални фактори, влияещи върху отношенията на полицията с етиопската общност. Изследването разглежда как съществуващата полицейска политика влияе върху поведенческите и престъпните модели сред етиопската израелска младеж и кои стратегии са най-ефективни за подобряване на отношенията между полицията и общността.

Формулирани са осем задачи на дисертацията:

1. Да се изследват характерът и степента на проявление на расовите предразсъдъци в полицейската дейност;

2. Да се установи дали отношенията между полицията и етиопско-израелската общност отразяват по-широките модели на взаимодействие между полицията и малцинствените общности;

3. Да се проучи дали расизмът спрямо етиопските израелци представлява дълбоко вкоренена форма на структурен расизъм;

4. Да се сравни опитът на чернокожите етиопски евреи в Израел с този на чернокожото население в страни с преобладаващо бяло мнозинство;

5. Да се оценят по-широките социални последици от отношенията между полицията и етиопско-израелската общност в израелското общество;

6. Да се анализират поколенческите различия в преживяванията, свързани с полицейската дейност, и процесите на формиране на идентичността;

7. Да се изследва въздействието на полицейската дейност върху поведенческите модели и моделите на престъпност сред етиопско-израелската младеж;

8. Да се идентифицират ефективни стратегии за подобряване на отношенията между полицията и общността.

Тези задачи оформят мултидисциплинарен характер на дисертацията, като свързва криминологията, социологията и социалната психология. Изследването разглежда критична празнина в съществуващата литература, като предлага холистичен, сравнителен и контекстуално-чувствителен анализ на отношенията между полицията и малцинствата в уникалната израелска среда, с особено внимание към възрастова група от 14 до 18 години и пресечната точка на раса, имиграция, идентичност и институционална власт.

Изследването се основава на четири централни теории, предоставящи рамка за разбиране на изследвания феномен. Теорията за фокусираната полицейска дейност; теорията за социалното етикетиране; теорията за социалното напрежение; теорията за социалната идентичност.

Хипотези:

Изследването постулира няколко централни хипотези, според които преживяванията на дискриминация и прекомерно полицейско поведение влияят негативно върху чувството за социална принадлежност на етиопско-израелската младеж и допринасят за развитието на антисистемни нагласи и престъпно поведение, както и че съществува пряка връзка между полицейската политика спрямо етиопската общност и нивата на доверие в правоприлагането и нивата на престъпност сред младежите. Изследването също така предполага, че интервенционните програми, съчетаващи културна чувствителност и сътрудничество между общността, водят до значително подобрене в отношенията между полицията и общността и намаляване на нивата на престъпност.

Емпирична методология:

Методологията на изследването възприема интегриран подход с количествени и качествени методи на изследване. Количественото изследване включва анализ на данни за арести и разследвания от 2019 до 2023 г., статистически анализ на престъпленията и моделите на правоприлагане, както и проучвания на нагласите сред младежите от общността. Качественото изследване съчетава дълбочинни интервюта с етиопско-израелски младежи, фокус групи, теренни наблюдения на срещите между полицията и общността и анализ на документи и процедури на полицейската политика.

Изследването предлага иновативен подход към разбирането на връзката между процесите на социално изключване, развитието на груповата идентичност и моделите на престъпност. Успехът в справянето с предизвикателствата, свързани с престъпността, зависи от способността за създаване на смислена промяна в социалните, икономическите и културните условия, като същевременно се обръща специално внимание на уникалните нужди на етиопско-израелската младеж в юношеска възраст.

Основната теза на дисертацията е, че феноменът на свръхполицейски контрол и преживяванията на дискриминация значително влияят върху процесите на формиране на идентичността на младежите от етиопската общност и тяхното възприятие за мястото им в израелското общество.

Структура на дисертацията

Глава 1 обяснява престъпността като сложен социален и правен проблем, с който съвременните общества трябва постоянно да се справят. Тя показва, че престъпността не е просто нарушаване на закона – тя се формира в резултат на много социални, икономически, психологически и културни фактори, което я прави сложна за разбиране. Изследвани са основните теории за престъпността, видовете престъпления и как се измерва престъпността.

Глава 2 изследва развитието, структурата и съвременните предизвикателства пред системата на наказателното правосъдие в Израел, като акцентира върху начините, по които историческите, социалните и технологичните сили са оформили моделите на престъпност и стратегиите за правоприлагане.

Глава 3 разглежда сложния процес на имиграция и интеграция на етиопски евреи в израелското общество, анализирайки социалните, икономическите и културните им измерения. Интеграцията на етиопските израелци в израелското общество представлява многостранен разказ за предизвикателства, постижения и социална трансформация. Общността е преминала през сложни процеси на абсорбция в области като жилищно настаняване, образование, заетост и взаимодействие с държавните институции.

Заключението обобщава, че етиопско-израелската общност продължава да се сблъсква със сериозни предизвикателства в социалната интеграция, десетилетия след масовата имиграция и историческото пътуване на общността към Израел. Постоянните социално-икономически разлики в образованието, заетостта и жилищното настаняване, съчетани със системна дискриминация и расово обусловена полицейска дейност, допринасят за социалното изключване и недоверието към държавните институции. Изследването показва, че етиопско-израелските младежи често се сблъскват с прекомерен полицейски контрол, расово профилиране и унижение, което подхранва цикъл на отчуждение, защитно поведение и конфронтации с правоприлагащите органи. Тези модели са тясно свързани със структурни неравенства, бариери пред социалната мобилност и ерозия на традиционните културни рамки. Ефективните решения изискват цялостен, многостепенен подход: реформиране на полицейските практики чрез културна чувствителност и ангажиране на общността, справяне със структурните социално-икономически неравенства, укрепване на механизмите за подкрепа на семейството и общността и насърчаване на смислени възможности за младите хора. Само чрез координирани системни действия и обществена осведоменост може да се възстанови

доверието, да се постигне напредък в интеграцията и да се реализира пълният потенциал на етиопско-израелската общност.

Личното ми мнение е, че дисертационният труд е написан на много високо професионално ниво. Емпиричното изследване като методология е оригинално, напълно отговаря и даже надхвърля критериите за подобен род докторски дисертации. Позицията му на вътрешен член на общността на етиопските евреи и полицаи, който се бори с престъпността сред тях и същевременно подкрепя развитието на израелските младежи от етиопски произход, дава на Такала уникална социологическа гледна точка, която е развита и защитена в дисертацията.

Нямам критични бележки и не съм установил плагиатство в рецензираната дисертация.

Личните ми впечатления от докторанта са от стриктното изпълнение на индивидуалния му план и своевременното му отчитане, както и активното му участие в докторантския семинар на катедрата, където той инициираше дискусии за представени изследвания от други докторанти и сравнения с изготвяната от него дисертация.

Заключение:

Постигнатите резултати в дисертационния труд, теоретичната и емпирична работа по изпълнението на дисертацията и завършеният текст ми дават основание да подкрепя АНДАЛОУ АВРААМ ТАКАЛА за присъждане на ОНС „Доктор“ по професионално направление 3.1 Социология, антропология и науки за културата. Ще гласувам с „ДА“ за придобиване на образователната и научна степен „Доктор“.

С уважение:

доц. д-р Марио Маринов

02 октомври 2026 г.

REVIEW

by Assoc. Prof. Dr. Mario Marinov

Department of Sociology, South-West University "Neofit Rilski"

Member of the Scientific Jury appointed by Order No. 1508 of the Rector of South-West University "Neofit Rilski" dated July 14, 2026, pursuant to the Act on the Development of Academic Staff in the Republic of Bulgaria

regarding the dissertation by **ANDALOW AVRAHAM TAKALA**

CRIME AMONG ETHIOPIAN JEWS IN ISRAEL

For the award of the Educational and Scientific Degree "Doctor" (PhD),

Professional Field 3.1. Sociology, Anthropology, and Cultural Sciences,

Doctoral Program: Sociology,

South-West University "Neofit Rilski" – Blagoevgrad

Academic Supervisor: Assoc. Prof. Dr. Petrana Stoykova

Andalow Avraham Takala completed a Bachelor's degree program in "History of the Jewish People and the Middle East" at Ben-Gurion University of the Negev, Israel (2003–2005), and a Master's degree program in "Modern Middle Eastern Studies" at Tel Aviv University, Israel (2006–2007).

From 2023 to 2026, he pursued doctoral studies as an independent PhD student at the Department of Sociology, Faculty of Philosophy, at the South-West University "Neofit Rilski" in Blagoevgrad. He has fulfilled all requirements and activities outlined in his Individual work plan and has been deregistered from his PhD program with the right to defend his dissertation.

Takala emigrated from Ethiopia to Israel in 1984 as part of Operation Moses. He served as a soldier and officer in the Israeli Border Police from 1999 to 2002. From 2002 to 2025, he

worked as a police officer with the Israeli Police, participating in command, operational, and combat missions. He volunteers with the non-profit organization "Olim Beyachad" ("Immigrating Together"), which supports young Israelis of Ethiopian descent in integrating into the Israeli labour market. As part of his volunteer work, he mentors young people and conducts a financial education course aimed at improving financial literacy among youth of Ethiopian descent.

The details regarding the professional development and career path of Andalow Avraham Takala demonstrate his direct connection to and experience with the subject of the dissertation: he is himself an Ethiopian Jew who immigrated to Israel, has worked directly with members of the group under study, and possesses detailed knowledge of its specific characteristics. All of this attests to his high level of personal competence regarding the topic of the doctoral dissertation he has authored.

The submitted doctoral dissertation comprises 372 pages, including 77 figures. The cited literature encompasses 578 titles in Hebrew, English, and Bulgarian. The main text of the dissertation spans 324 pages. The work consists of an introduction, three chapters, a conclusion, an appendix, and a bibliography.

Crime represents one of the most significant challenges facing modern societies. From a sociological perspective, its impact extends beyond direct consequences to influence social structure, the sense of personal security, and the economic and political stability of society. Takala's dissertation examines the relationship between Ethiopian-Israeli youth aged 14–18 and the Israeli police, focusing on the implications of these interactions for the development of their identity and their integration into Israeli society.

A historical retrospective of the perception of crime is presented. The transition to the modern era was marked by shifts in how crime was perceived; in the modern nation-state, it is viewed as a violation of state sovereignty and the social order.

Émile Durkheim laid the foundations for the sociological understanding of crime. He viewed crime as a "normal" phenomenon present in every society, serving important social functions. Durkheim developed the concept of anomie, describing a state of eroding social norms that leads to increased criminal behavior.

The theories of Merton, Freud, and Aichhorn are also examined.

Takala reviews the history of the Israeli police, which initially inherited a British organizational structure and was composed primarily of European immigrants. Immigration from the former Soviet Union in the 1990s presented new challenges. Approximately one million immigrants arrived in Israel; while most integrated successfully, complex organized crime networks emerged. Criminal organizations with international ties engaged in human trafficking, illegal gambling, extortion, and money laundering. The police force adapted rapidly by establishing special units staffed by Russian speakers and developing international cooperation to combat cross-border crime. Statistical data indicate that the Arab community in Israel constitutes 20% of the population yet is involved in 60% of the country's homicide cases. The traditional clan structure, a social code of silence and a preference for resolving conflicts within the community create significant obstacles for law enforcement. Landmark rulings regarding polygamy, honour killings, and land disputes reflect efforts to establish a culturally sensitive legal system.

In recent years, challenges have intensified due to the rise of cybercrime, "lone-wolf" terrorism, and the influence of social media.

Within this complex landscape, the case of Ethiopian Jews is unique. The Ethiopian community has upheld Jewish traditions for millennia while contending with geographical isolation, religious persecution, and harsh living conditions. A longing for Jerusalem and the aspiration to immigrate to Israel have been central to their identity; they viewed Israel as a "Golden Jerusalem"—an ideal place where they could finally fully live out their Jewish faith. The transition from a traditional agrarian society to a modern urban reality has posed challenges for the integration of Ethiopian immigrants. A profound cultural divide affects every aspect of life. Traditional family structures are undermined when children—who acquire Hebrew more quickly—become intermediaries between their parents and the Israeli establishment. The result is a complex identity crisis, particularly among the younger generation, who find themselves torn between worlds. Relations with the Israeli police are particularly fraught. Unlike other immigrant groups, for whom cultural and social differences are the primary obstacles, race emerges as a significant factor in the case of Ethiopian immigrants. While second-generation immigrants from North Africa or the Soviet Union have managed to integrate into Israeli society in a way that significantly reduces tension with law enforcement, Ethiopian immigrants continue to face discrimination and stereotyping, even into the second and third generations.

This disparity is particularly evident in police conduct. Ethiopian-Israeli youth continue to face excessive policing and discriminatory treatment, even as they integrate culturally and economically into Israeli society. Incidents such as frequent stops and checks, the excessive use of force, and arbitrary arrests remain part of the daily reality for Ethiopian-Israeli youth – even those born and raised in Israel who speak fluent Hebrew and serve in the military.

This difference is further highlighted when comparing social mobility across different groups.

The purpose of the dissertation is to conduct an in-depth examination and analysis of the relationship between the Israeli police and Ethiopian Israelis, with a specific emphasis on Ethiopian-Israeli youth aged 14–18. It focuses on how police encounters shape these young people's perceptions of identity and belonging, as well as on understanding the structural and institutional factors influencing police relations with the Ethiopian community. The research also examines how existing police policies affect behavioural and criminal patterns among Ethiopian-Israeli youth and identifies the most effective strategies for improving police-community relations.

Eight objectives have been formulated for the dissertation:

1. To examine the nature and extent of racial prejudice in policing;
2. To determine whether the relationship between the police and the Ethiopian-Israeli community reflects broader patterns of interaction between the police and minority communities;
3. To investigate whether racism against Ethiopian Israelis constitutes a deeply rooted form of structural racism;
4. To compare the experiences of Black Ethiopian Jews in Israel with those of the Black population in countries with a predominantly white majority;
5. To assess the broader social implications of the relationship between the police and the Ethiopian-Israeli community within Israeli society;
6. To analyse generational differences in experiences related to policing and identity formation processes;
7. To examine the impact of policing on behavioural and crime patterns among Ethiopian-Israeli youth;

8. To identify effective strategies for improving police-community relations.

These objectives shape the multidisciplinary nature of the dissertation, bridging criminology, sociology, and social psychology. The study addresses a critical gap in the existing literature by offering a holistic, comparative, and context-sensitive analysis of the relationship between the police and minorities within the unique Israeli setting, focusing specifically on the 14–18 age group and the intersection of race, immigration, identity, and institutional power.

The research is grounded in four central theories that provide a framework for understanding the phenomenon under study: focused policing theory, social labeling theory, social strain theory, and social identity theory.

Hypotheses:

The study posits several central hypotheses: that experiences of discrimination and excessive police conduct negatively affect the sense of social belonging among Ethiopian-Israeli youth and contribute to the development of anti-system attitudes and criminal behaviour; and that there is a direct link between police policy regarding the Ethiopian community and levels of trust in law enforcement and youth crime rates. The study also suggests that intervention programs combining cultural sensitivity with community cooperation lead to significant improvements in police-community relations and a reduction in crime rates.

Empirical Methodology:

The research methodology adopts an integrated approach combining quantitative and qualitative research methods. The quantitative research involves analysing data on arrests and investigations from 2019 to 2023, conducting statistical analysis of crime and law enforcement patterns, and surveying the attitudes of youth within the community. The qualitative research combines in-depth interviews with Ethiopian-Israeli youth, focus groups, field observations of police-community interactions, and an analysis of police policy documents and procedures.

The study offers an innovative approach to understanding the relationship between processes of social exclusion, the development of group identity, and patterns of criminality. Success in addressing crime-related challenges depends on the ability to effect meaningful change in social, economic, and cultural conditions, while paying special attention to the unique needs of Ethiopian-Israeli adolescents.

The dissertation's scientific thesis is that the phenomenon of over-policing and experiences of discrimination significantly influence identity formation processes among youth from the Ethiopian community and shape their perception of their place in Israeli society.

Dissertation Structure

Chapter 1 explains crime as a complex social and legal issue that modern societies must constantly address. It demonstrates that crime is not merely a violation of the law; rather, it emerges from a multitude of social, economic, psychological, and cultural factors, making it a complex phenomenon to understand. The chapter examines key theories of crime, types of offenses, and methods of measuring crime.

Chapter 2 explores the development, structure, and contemporary challenges facing Israel's criminal justice system, focusing on how historical, social, and technological forces have shaped crime patterns and law enforcement strategies.

Chapter 3 examines the complex process of immigration and the integration of Ethiopian Jews into Israeli society, analysing its social, economic, and cultural dimensions. The integration of Ethiopian Israelis into society represents a multifaceted narrative of challenges, achievements, and social transformation. The community has undergone complex absorption processes in areas such as housing, education, employment, and interaction with state institutions.

The conclusion summarizes that the Ethiopian-Israeli community continues to face serious challenges regarding social integration, decades after the community's mass immigration and historic journey to Israel. Persistent socioeconomic disparities in education, employment, and housing — compounded by systemic discrimination and racially biased policing — contribute to social exclusion and a lack of trust in state institutions. Research indicates that Ethiopian-Israeli youth frequently encounter excessive police scrutiny, racial profiling, and humiliation, fuelling a cycle of alienation, defensive behaviour, and confrontations with law enforcement. These patterns are closely linked to structural inequalities, barriers to social mobility, and the erosion of traditional cultural frameworks. Effective solutions require a comprehensive, multi-level approach: reforming policing practices through cultural sensitivity and community engagement, addressing structural socioeconomic inequalities, strengthening family and community support mechanisms, and fostering meaningful opportunities for young people. Only through coordinated systemic action and public awareness can trust be restored, progress in integration achieved, and the full potential of the Ethiopian-Israeli community realized.

It is my personal opinion that the dissertation is written to a very high standard. The empirical research methodology is original and fully meets — or even exceeds — the criteria for doctoral dissertations of this type. Takala's position as an insider within the Ethiopian Jewish community — serving as a police officer who combats crime within the community while simultaneously supporting the development of Israeli youth of Ethiopian descent — provides him with a unique sociological perspective, which is developed and substantiated throughout the dissertation.

I have no critical remarks, and I have found no evidence of plagiarism in the dissertation under review.

My personal impressions of the doctoral candidate are based on his diligent adherence to his individual study plan and timely reporting of progress, as well as his active participation in the department's Doctoral seminar; there, he frequently initiated discussions regarding research presented by other doctoral candidates and drew comparisons with his own work.

Conclusion:

The results achieved in the dissertation, the theoretical and empirical work involved in its execution, and the completed text itself provide a solid basis for me to support the awarding of the educational and scientific degree of "Doctor" (PhD) to ANDALOW AVRAHAM TAKALA in the professional field 3.1. Sociology, Anthropology, and Cultural Sciences. I will vote in favour of granting him the educational and scientific degree of "Doctor" (PhD).

Sincerely,

Assoc. Prof. Dr. Mario Marinov

2 October 2026